



Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 29, nr. 941, 5 ianuarie 2021, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Anul 2021 să ne fie bun,
rodnic și vesel!
Să fim sănătoși și harnici!
La mulți ani!



Gata, a trecut vacanța!

Până pe 22 ianuarie, la studiu, pentru că pe 25 ianuarie începe sesiunea de examene de iarnă.

Aurelian Gh. BONDREA – vizionarul, managerul și sufletul unui mare proiect pentru educație

În calea spre veșnicie există o clipă în care lăsăm lumea aceasta vizibilă și ne îndreptăm spre alta, probabil mult mai bună și mult mai dreaptă, în care meritele nu sunt negate iar faptele sunt judecate cu un taler obiectiv.

Pe data de 16 decembrie 2020, inima Profesorului Aurelian Gh. Bondrea, Fondatorul Universității *Spiru Haret*, înceta să mai bată. Când avem de spus și de scris multe despre o personalitate, este un merit să poți sintetiza totul. Eu, care am lucrat cu Domnul Profesor mulți ani, îl pot caracteriza succint astfel: **o carieră, o operă, un proiect**. Cu timpul, atunci când presiunea momentului nu va mai fi așa de mare, voi reda din lecțiile de management al educației pe care le-a predat Fondatorul.

► Pagina 3

PREUNIVERSITARIA

A fi dascăl este o meserie aparte și, înainte de toate, extrem de serioasă. Dar există și profesori care pot face lucruri serioase... în joacă. Primii ani de școală înseamnă nu numai acumulare de cunoștințe, nu doar o activitate searbădă de memorare a unor date și cifre, ci, totodată, și primii pași în viață.



Doamna învățătoare Consuela COLȚAN, de la Școala generală nr. 280 din sectorul 5 al Capitalei, demonstrează în fiecare zi că a învăța prin joc, prin descoperirea cu propriii ochi a minunilor lumii, este mai eficient decât a preda unor copii plictisiți, așezați frumos cu mâinile la spate, în băncile din clasă. Acest mod de predare a făcut valvă în mass-media în ultima vreme. Și, cum era de așteptat, a iscat comentarii, pasiuni, polemici. Departe de a se considera o vedetă, doamna învățătoare își continuă cu modestie drumul, făcându-i pe copii să intre cu drag pe ușa clasei.

Când „altfel” devine realitate

Pagina 4



Poate va fi mai bine

Mioara VERGU-IORDACHE

Suntem încă în perioada în care mai facem bilanțul anului 2020. Pentru unii a fost rău, pentru alții a fost bun. În general, a fost sufocant și sufocat de vești rele generate, în principal, de pandemia de coronavirus. Sănătate, educație, economie... toate au fost și încă mai sunt marcate de prezența inamicului invizibil. A fost însă și un an „învățător”. Ne-a obligat să stăm la distanță și ne-a învățat cât ne suntem de necesari, câtă nevoie avem unul de altul, de apropiere, de dialog, de îmbrățișări. Ne-a arătat importanța tehnologiei. Ne-a arătat cât de necesar este să ne ținem mintea deschisă, s-o antrenăm ca să fim capabili să răspundem provocărilor de orice fel. Suntem în plină campanie de vaccinare, vaccinare care promise să contribuie la eradicarea răspândirii virusului, să ne ajute să ne reluăm viața normală.

Sintagma „viață normală” va fi, este, însă, diferită de ceea ce însemna acum un an. Probabil vom fi mai atenți, probabil vom adopta alt stil de trai, de muncă, vom aprecia mai mult efortul cadrelor didactice, al cadrelor medicale, al artiștilor, al lucrătorilor din HoReCa, din transporturi, apărare... Pentru că am văzut ce înseamnă „altfel” de viață. Poate vom învăța să ne dăm jos măștile, toate măștile, nu numai cele sanitare, poate vom fi mai adevărați, ne vom asuma cu demnitate vorbele și faptele, vom încerca (și vom fi) mai creativi și mai productivi, mai empatici și mai simpatici.

Mi-ar plăcea să vedem semnele bune ale noului an. Sau e, poate, prea devreme! Deocamdată încă se decontează și se decantează guvernările trecute, încă se reinventează o realitate prezentă de cel puțin trei decenii. Dar sunt și speranțe! Să zicem că prima ar fi vaccinarea, care ar conduce la redeschiderea școlilor, a celorlalte domenii de activitate. Poate că unii dintre noi vor continua să lucreze de acasă, poate vom păstra lucrul online în paralel cu cel care include deplasarea la un loc numit serviciu, poate vom valorifica mai bine informația furnizată rapid și gratis în mediul online, poate ne vom privi cu mai mult drag și ne vom vedea chipurile zâmbind, nu ascunse sub mască. Poate ne va fi mai bine. Poate vom fi mai sinceri cu noi și cu ceilalți, poate vom fi mai uniți.

Cred că nu numai eu am speranțe, nu numai eu cred că putem să fim mai optimiști și mai eficienți, mai îndrăgostiți de țara noastră, de apele, pădurile, dealurile, câmpiile noastre, mai mândri de istoria noastră, nu numai eu cred că vom reinvăța gustul demnității și al bunătații, vom fi mai curați la suflet și la trup. Poate va fi armonie în relațiile sociale, în relațiile dintre cetățeni și autorități, chiar între autorități. Poate nu vom mai asculta permanenta jelanie a „dezastruoasei moșteniri”. Poate.



CONSILIUL NAȚIONAL AL ELEVILOR

FII VOCEA COLEGILOR TĂI!

Consiliul Național al Elevilor solicită descentralizarea deciziei privind deschiderea școlilor!

Pe data de 11 ianuarie se va încheia vacanța de iarnă, iar elevii se vor întoarce la școală în format online, conform anunțurilor făcute de Ministerul Educației. Încă de la suspendarea cursurilor în luna noiembrie, Consiliul Național al Elevilor a fost în permanentă legătură cu elevii din întreaga țară. Majoritatea colegilor noștri ne-au transmis că școala online este obositoare, inefficientă și complet nesustenabilă pe termen lung.

Ținând cont de faptul că ne apropiem vertiginos de examenele naționale, de al doilea semestru al acestui an școlar și că multe localități din țară se află sub indicele de 3 cazuri/mia de locuitori, solicităm Ministerului Educației să descentralizeze din nou decizia privind redeschiderea unităților de învățământ, în funcție de rata incidenței la nivel local, asigurând, în același timp, materialele sanitare necesare desfășurării cursurilor în siguranță. Mai mult, este absolut imperioasă realizarea unei strategii fezabile

de învățare remedială, pentru a garanta faptul că lacunele pe care mulți elevi le-au acumulat la începutul pandemiei și în perioada de învățare online din acest an școlar nu se vor acutiza, devenind imposibil de acoperit. În același timp, solicităm demararea discuțiilor privind organizarea examenelor naționale, pentru a avea mai multe scenarii pregătite, astfel încât acestea să poată fi derulate în siguranță.

„Odată cu începerea anului 2021, e important să nu uităm faptul că educația se află, la momentul de față, într-un moment de cumpănă, iar Ministerul Educației trebuie să răspundă cu celeritate nevoilor sistemului de învățământ: prezența la cursuri în format fizic, acolo unde situația epidemiologică o permite, și realizarea unui plan de recuperare a materiei pentru elevii care nu au putut să participe la cursurile online, din cauza lipsei unui dispozitiv la internet. În caz contrar, rezultatele pe termen lung vor fi dezastruoase! Creșterea ratei analfabetismului funcțional ne bate la ușă. Cu educația nu e de glumă! Solicităm Ministerului Educației demararea procesului de dialog cu partenerii sociali, pentru a găsi cele mai bune soluții pentru reînțelegerea cursurilor.”, a declarat Rareș Voicu, președintele Consiliului Național al Elevilor

• Implicați • Implicați



Finalul proiectului

Antreprenori SMART Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes

■ La începutul lunii ianuarie 2021 s-a încheiat implementarea Proiectului 104098/POCU/82/3/7 – *Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes*, finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020. Beneficiarul Proiectului a fost Asociația „Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură”.

În perioada ianuarie 2018 – ianuarie 2021, pe durata Proiectului, au fost implementate activități complexe (http://antreprenorismart.ro/activitati_proiect) al căror obiectiv general a constat în susținerea antreprenoriatului și a ocupării pe cont propriu prin furnizarea de programe de formare profesională în vederea înființării de întreprinderi cu profil non-agricol în mediul urban și crearea de noi locuri de muncă, cu efecte pozitive pe termen lung în privința dezvoltării mediului antreprenorial din regiunea Sud Muntenia: http://antreprenorismart.ro/obiectiv_general.

În mod concret, în cadrul Proiectului *Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes*, în perioada ianuarie 2018 – octombrie 2018, au fost desfășurate activități de formare în domeniul antreprenoriatului pentru 375 de persoane din regiunea de implementare, vizând creșterea nivelului de ocupare și creșterea directă a nivelului de trai al acestora.

În cadrul Proiectului a fost organizată o competiție de planuri de afaceri, iar pentru cei 34 de antreprenori câștigători s-au organizat stagii de practică în întreprinderi funcționale sub îndrumarea mentorilor de practică și s-a acordat consiliere în vederea îmbunătățirii planurilor de afaceri și înființării de firme. Ulterior, după înființarea firmelor, antreprenorii SMART au fost îndrumați și monitorizați de către experții din proiect. În luna decembrie 2020, Start-UP-urile înființate în cadrul Proiectului cumulează 102 locuri de muncă.

Lista Start-UP-urilor înființate în cadrul Proiectului, beneficiare ale ajutorului de minimis, precum și informații despre firme se regăsesc aici: <http://portal.antreprenorismart.ro/smart-start-up-uri/>.

În cadrul Activității 7 – Susținerea și promovarea întreprinderilor nou înființate prin intermediul unui Portal, organizarea de evenimente de promovare și efectuarea unei analize și elaborarea unui studiu privind impactul programelor de sprijinire a antreprenoriatului asupra mediului de afaceri în regiunea de implementare – au avut loc patru evenimente dedicate, în perioada ianuarie 2019-decembrie 2020. Studiul elaborat poate fi accesat pe pagina: <http://portal.antreprenorismart.ro/studiu-smart/>. De asemenea, au fost create și actualizate constant website-ul proiectului, portalul de știri și informații pentru antreprenori, precum și conturile aferente de social media. Actualizarea și diseminarea de informații au vizat în mod direct promovarea firmelor înființate în cadrul Proiectului și au oferit constant informații, știri și referințe despre evenimentele de profil. Astfel, obiectivele au fost atinse prin transmiterea către mediul antreprenorial de informații referitoare la produsele și serviciile furnizate de întreprinderile înființate în cadrul Proiectului, iar informațiile transmise au respectat principiul transparenței.

Pentru o eficacitate crescută a Proiectului, în vederea unor eventuale ameliorări și intervenții pe parcurs, derularea proiectului a fost însoțită de monitorizarea continuă a activităților, pentru asigurarea realizării indicatorilor prevăzuți în cererea de finanțare.

Proiectul a contribuit la promovarea culturii antreprenoriale și la dezvoltarea abilităților membrilor din Grupul Țintă de a identifica în mod realist și de a aplica în practică idei de afaceri, cu efecte pozitive pe termen lung în privința creșterii gradului de ocupare pe cont propriu din regiunea Sud Muntenia. Astfel, Proiectul a contribuit la atingerea obiectivului Strategiei Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă 2014-2020, unde se menționează creșterea ratei de ocupare a populației cu vârsta cuprinsă între 20-64 de ani.

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

Expert PR

Cristina Irina DOBROTĂ
prantreprenorismart@gmail.com

021.334.44.19 int. 135

<http://antreprenorismart.ro/>

<http://portal.antreprenorismart.ro/>

<https://www.facebook.com/antreprenorismart>

<https://www.linkedin.com/company/antreprenori-smart/>

<https://www.youtube.com/channel/UC7QNzTWmKKti8Lf6hDucVqA>

Manager Proiect

Iulian HURLOIU
smartantreprenori@gmail.com



Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes, proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020.

Dronele și tehnologiile duale

• Evoluțiile tehnologice în domeniul dronelor vor presa asupra adaptării legislației în România

Aceasta a fost una dintre concluziile seminarului din 10 decembrie 2020 al grupului de inițiativă DUC-Dual Use Cluster, care s-a întâlnit în mediul online pentru a dezbate subiectul *Dronele și tehnologiile duale*. La seminar au participat reprezentanți ai grupului de inițiativă *Dual Use Cluster*, ai asociației ARIES, FAE Drones, USH Pro Business, ai Universității Spiru Haret, ai Institutului Național de Cercetări în Domeniul Silviculturii, ai Universității Petrol-Gaze din Ploiești, ai clusterului *Danube Engineering Hub*, precum și ai *Leichmann Weifert Invest SRL*.

În cadrul seminarului s-au abordat teme precum: rolul și perspectivele dronelor în context dual, cum converg tehnologiile în cadrul acestora, domeniul non-militar de perspectivă pentru drone. De asemenea, s-au analizat posibilități legate de crearea unui centru de competențe și transfer tehnologic prin intermediul Clusterului DUC, au fost prezentate diverse platforme și programe de finanțări eligibile pentru astfel de tehnologii, dar au fost supuse analizei și aspecte ce țin de securitatea infrastructurilor critice și modul în care acestea sunt impactate de evoluția tehnologiilor duale și nu numai.

În final, participanții au fost de acord ca următoarea reuniune să aibă loc în primele luni ale anului 2021, în cadrul căreia se va continua tematica *Drone, tehnologii duale, tehnologii disruptive, convergență tehnologică*, prin analizarea în detaliu a posibilităților



de finanțare, inclusiv posibile propuneri de proiecte de CDI în domeniu pentru a încerca formarea unor consorții naționale și internaționale.

Legislația privind dronele nu este singurul în domeniu în care România are rămăneri în urmă și nu a reușit să se alinieze la reglementările europene, ceea ce afectează inclusiv procesul de cercetare și inovare în acest domeniu. Aportul IMM-urilor și start-up-urilor inovative nu poate fi valorificat chiar dacă avem idei creative în domeniu pentru că ele nu pot fi testate decât cu proceduri greoaie de aprobare. Aplicațiile sunt în zona duală, civilă și militară. Dacă ne referim numai la zona civilă, platformele de drone contribuie deja la managementul pădurilor, al resurselor naturale, agricultura de precizie, managementul patrimoniului etc. a declarat Costin Lianu, director general USH Pro Business.

Clusterul Bio Oltenia, membru al consorțiului INTER-BIO, întărește legăturile cu autoritățile locale, cu turismul rural și ecologic

Membrii clusterului *Bio Oltenia* s-au întâlnit, în data de 18 decembrie 2020, la Pensiunea *Cerna*, comuna Vaideeni, județul Vâlcea, pentru a dezbate obiectivele de viitor ale clusterului, în scopul unei dezvoltări sustenabile a localităților, bazată pe principiile agro-ecologiei și pe identificarea unor proiecte de specializare inteligentă din această perspectivă.

La eveniment au participat producători, reprezentanți ai autorităților locale din județe aferente regiunii Oltenia, ai mediului academic, centre de transfer tehnologic și antreprenori în domeniul turismului rural și ecologic. Au fost dezbătute subiecte legate de modul în care regiunea poate fructifica avantajele pe care le are în acest domeniu, rolul autorităților locale pentru a stimula acest domeniu, modalități de impulsare a consumului de produse ecologice, aspecte privind accesul la finanțări s.a.

„Clusterul *Bio Oltenia* a câștigat interesul autorităților locale și antreprenorilor din turism și se va întări cu prezența acestora încă de la începutul anului 2021. Suntem un partener consistent de dialog cu Agenția de Dezvoltare Regională Sud-Vest Oltenia

și dorim să atragem proiecte care să conducă la adopția principiilor ecologice, creșterea consumului de astfel de produse, precum și proiecte de cercetare aplicată”, a declarat dl. Valentin Mitrică, președintele clusterului *Bio Oltenia*.

„Deși este cel mai tânăr cluster în mișcarea ecologică din România, *Bio Oltenia* s-a dezvoltat rapid în acest an și are obiective extrem de ambițioase. Am încurajat membrii clusterului să își dezvolte filierele de produse ecologice și să atragă autoritățile locale, precum și zona HoReCa în educația consumatorilor privind aceste produse care sunt la standardele de sănătate cele mai avansate”, a declarat conf. univ.dr.Lianu Costin, director general USH Pro Business, președinte INTER-BIO.

„Suntem onorați să putem organiza acest eveniment și ne-am declarat adevărații la cluster. Suntem o pensiune în continuă expansiune, care se adresează segmentului de consumatori care țin la valorile rurale, la viața sănătoasă în mediul natural. Un obiectiv clar de viitor este de a promova în afacerea noastră oferta producătorilor locali”, a declarat dl. Adrian Bondoc, proprietarul Pensiunii *Cerna*.



USH Pro Business – Evenimente, Comunicare și Internaționalizare

• Str. Nicolae Iorga nr 34-36, București, sector 1 • Tel: +40 216 500 014

• E-mail: office@ushprobusiness.ro • www.ushprobusiness.ro

Opinia
națională

ISSN 1221-4019

ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,
interioare 168 și 143

e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE – Florentina Stemate

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

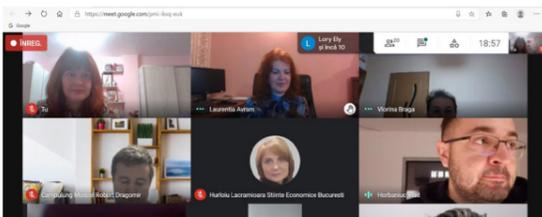
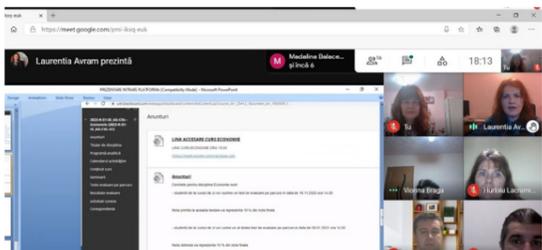
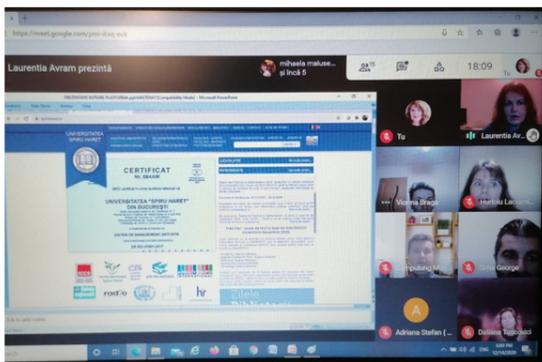
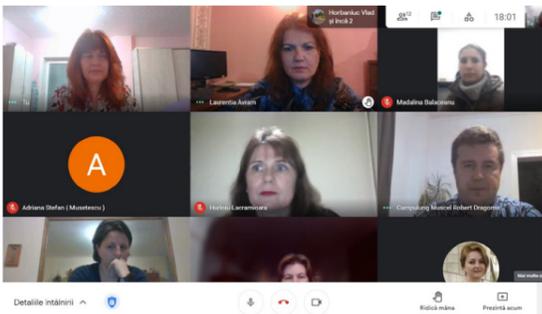


ISO 9001 certificat nr. 639C

BUN VENIT LA USH!

Și anul acesta, la începutul iernii (în seara de 14 a lui undrea 2020), după o perioadă de acomodare, colectivul Facultății de Științe Economice Câmpulung a invitat studenții și masteranzii din anul I, de data aceasta online, la evenimentul: „Bun venit la USH!”

Conf.univ.dr. Laurenția Avram le-a prezentat studenților și masteranzilor din anul I modul de accesare a platformei e-learning Blackboard și cerințele în parcurgerea cursurilor și seminariilor.



În continuare, lect.univ.dr. Cristina Năftănăilă a vorbit despre bazele de date științifice ce pot fi accesate online în incinta bibliotecii Facultății de Științe Economice Câmpulung.

Conf.univ.dr. Viorica Bragă a adus în discuție modalitatea de accesare a meseriei de expert contabil, evaluator, auditor după finalizarea studiilor de masterat și înscrierea în Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România.

Conf.univ.dr. Robert Dragomir a evidențiat partea de cercetare care se efectuează în facultate și avantajele implicării studenților și masteranzilor prin intermediul cercurilor științifice și a conferințelor studențești, care au avut loc de-a lungul timpului.

Pentru a asigura puntea între generații, la întâlnire au participat și doi absolvenți ai programului de studii *Contabilitate și informatică de gestiune*. Astfel, Vlad Horbaniuc, proiect manager într-o mare companie specializată în construcții de clădiri și inginerie civilă, a îndemnat actualii studenți și masteranzi să participe activ la cursuri, timpul fiind „cel mai prețios capital”; Mădălina Teliu a punctat momente frumoase din timpul facultății și a afirmat că facultatea a fost o rampă de lansare pentru profesia de economist, în prezent ea fiind contabil șef în cadrul unei unități de învățământ preuniversitar.

Prin intervențiile lor, toți vorbitorii au vrut să sublinieze capacitatea de *Alma Mater* a Universității și, totodată, să sensibilizeze tinerii, studenții și masteranzi, astfel ca aceștia să intre în starea de grație a calității de a fi student / masterand, să înțeleagă demnitatea înaltă la care aceasta îi obligă.

Lect.univ.dr. Daliana TASCOVICI

Aurelian Gh. BONDREA – vizionarul, managerul și sufletul unui mare proiect pentru educație

Conf. univ. dr. Aurelian Virgil BĂLUȚĂ

În calea spre veșnicie există o clipă în care lăsam lumea aceasta vizibilă și ne îndreptăm spre alta, probabil mult mai bună și mult mai dreaptă, în care meritele nu sunt negate iar faptele sunt judecate cu un taler obiectiv.

Pe data de 16 decembrie 2020, inima Profesorului Aurelian Gh. Bondrea, Fondatorul Universității *Spiru Haret*, înceta să mai bată. Când avem de spus și de scris multe despre o personalitate, este un merit să poți sintetiza totul. Eu, care am lucrat cu Domnul Profesor mulți ani, îl pot caracteriza succint astfel: **o carieră, o operă, un proiect**. Cu timpul, atunci când presiunea momentului nu va mai fi așa de mare, voi reda din lecțiile de management al educației pe care le-a predat Fondatorul.

La ceasul de cumpănă la care sufletul nobil al mentorului nostru începea drumul de la realitate spre eternitate, câțiva dintre colaboratorii și discipolii săi îi aduceam un omagiu în modul în care l-ar fi bucurat cel mai mult. Pe data de 17 decembrie 2020, în cadrul proiectului de recunoaștere internațională a Editurii Fundației *România de Măine*, a avut loc lansarea ediției în limba italiană a cărții *Rostul filosofiei (în spiritualitatea umană) și identitatea filosofiei românești*, scrisă de filosoful și profesorul Ion Tudosescu, unul dintre colaboratorii apropiați ai Profesorului Aurelian Gh. Bondrea.

Evenimentul menționat a inclus multe dintre obiectivele pe care le-a avut proiectul lansat de Fondator în anul 1991. A presupus o *legătură strânsă între educație și cercetare*. Atât autorul, cât și recenzorii cărții au predat sau predau încă în învățământul superior. Cartea și recenziile care o însoțesc fac parte dintr-un program de cercetare și unul editorial.

Este realizată *deschiderea internațională* a organizațiilor din grupul Universității *Spiru Haret*, prin parteneriatul cu o unitate de învățământ superior din Italia, Institutul TESEO. Concomitent, va fi înregistrată *vocația științei și a educației în intensificarea colaborării dintre țări și înțelegerea mai bună a spiritualității românești pe plan european*. Cartea a pus în valoare, atât creația unui filosof de prim rang

din România, profesorul Tudosescu, cât și pe cea a unor filosofi români din perioada interbelică, comentări și analizi în cuprinsul cărții.

La pregătirea, organizarea și desfășurarea evenimentului au fost implicați colegi din trei generații, având specializări diferite. Am avut o corelare foarte bună între noi, ca într-o *organizație performantă modernă*. Pentru derularea efectivă a evenimentului a fost utilizată tehnologia informatică și de comunicații, care îi era foarte dragă Fondatorului, obligatorie în procesul de învățământ modern.

Sufletește am fost mulțumit să aud elogiile la adresa Profesorului Aurelian Gh. Bondrea aduse de cadre didactice universitare din Italia, care nu l-au cunoscut personal, dar știau foarte multe despre marile său proiect în domeniul educației.

Despre desfășurarea evenimentului, inclusiv intervențiile participanților din România și Italia, vom mai scrie. Includ aici numai partea din cuvântul meu care s-a referit la plecarea dintre noi a Profesorului Aurelian Gh. Bondrea.

„Pentru toate organizațiile care fac parte din grupul Universității *Spiru Haret* este un moment de răscruce. Fondatorul Universității *Spiru Haret*, Profesorul universitar Aurelian Gh. Bondrea, nu mai este printre noi. Au rămas însă oamenii cărora le-a lăsat moștenire marele proiect început în anul 1991, dar și ideile capabile să transforme educația într-o forță a progresului oamenilor și societății. În memoria Profesorului Aurelian Gh. Bondrea, noi, discipolii săi, vom continua fără ezitare toate activitățile programate, inclusiv parteneriatele internaționale ale Universității *Spiru Haret*. Dacă în cursul vieții aceste parteneriate i-au creat multă bucurie, de acum înainte îi vor valida ideile și marile proiect în educație pe care a avut curajul să-l lanseze”.

La finalul articolului spun ceea ce gândește probabil marea majoritatea discipolilor și colaboratorilor domnului Profesor Aurelian Bondrea.

La despărțirea de Fondatorul Universității *Spiru Haret* ne luăm un angajament:

„Domnule Profesor, Proiectul Dumnevoastră merge mai departe!”



Prof. univ. dr. Elena SABĂU, Facultatea de Educație Fizică și Sport:

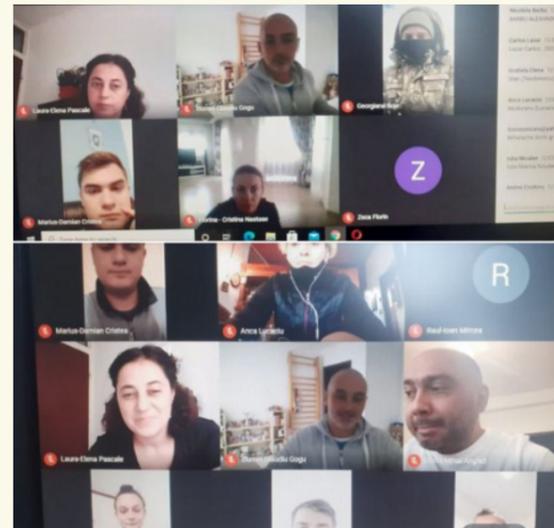
Trăim într-o perioadă inedită. Trăim vremuri pe care nu ni le închipuim sau pe care le vedeam în filme. Și totuși... le trăim alături de întreaga planetă și trebuie să le facem față. Provocarea la care este supusă educația, formarea profesională, se adresează discipolilor, profesorilor și părinților. Deoarece pentru educație nu există o soluție miraculoasă, pe care o deține cineva și o păstrează pentru sine, rămâne să găsim și să acceptăm cu toții ceea ce se poate. Și iată că, acum, ceea ce era uneori prea mult, respectiv utilizarea unor dispozitive electronice de comunicare la distanță, devine mijlocul principal, prin care asigurăm continuarea educației tinerilor, a studenților în cazul nostru.

Învățământul online, prin platforme de instruire, completează sau aprofundează predarea și evaluarea nemijlocită. Acum, platformele (de învățare și evaluare la distanță) și videoconferințele sunt mijloace care suplinesc total școala *față în față*. Personal, la acest moment le consider salvatoare, căci procesul de formare continuă.

Atât prelegerile, cât și seminariile continuă să fie interactive, prin videoconferințe. Studenții întreabă, completează informațiile sau exemplele prezentate; cadrele didactice provoacă discuții și pun probleme de rezolvat pentru studenți. Se pot lansa întrebări, la care studenții răspund în scris, profesorul având rapid și în direct un feedback al activității în desfășurare. Depinde de experiența personală, profesională și empatică a fiecărui profesor, modul prin care sunt atinse obiectivele formative în predarea, învățarea și evaluarea online a studenților.

Desigur, procesul didactic *față în față* este forma optimă de educație și instruire a tinerilor. Contactul direct, care se stabilește între cadru didactic și student în timpul activității de predare-învățare, este viu și activ, rezultatul formării profesionale fiind pozitiv.

Și totuși... în multe state avansate, în universități de renume, există programe de studiu, e drept, mai ales postuniversitare, în care activitatea profesională este în procentaj major online, prin videoconferințe și platforme interactive.



LA DISTANȚĂ. DAR ÎMPREUNĂ!

PREUNIVERSITARIA

CÂND „ALTFEL” DEVINE REALITATE

Doamna învățătoare Consuela COLȚAN, sunteți deja o legendă, și nu numai datorită mediatizării pe platformele de socializare sau prin televiziuni. De unde vine curajul de a face altfel de școală?

Cred că este mult spus „o legendă”, sunt un cadru didactic care „a deschis” ușa clasei sale și și-a făcut cunoscute activitățile în mediul online. În cancelaria virtuală am găsit acea colaborare după care tânjeam atât de mult și unde am descoperit foarte mulți colegi asemeni mie, de la care am învățat multe lucruri și pe care, la rândul meu, i-am inspirat. „Curajul” de a face altfel de școală, cum spuneți dumneavoastră, vine, în primul rând, din necesitatea adaptării la nevoile noilor generații de copii, apoi din preocuparea permanentă de domeniul inovației în educație și, nu în ultimul rând, din dorința de autodepășire.

Cum ați defini un dascăl implicat? Sunteți de acord cu ideea că un profesor bun este cel care experimentează și învață lucruri noi odată cu elevii săi?

În punctul meu de vedere, un dascăl implicat este cel care îi face pe copii să le placă școala, îi determină să participe cu tot sufletul. Un profesor implicat este preocupat să-i învețe pe elevi nu doar cunoștințe anoste, ci este preocupat să formeze caractere, să-i ajute să se descopere, să aibă încredere în propriile forțe, să-și consolideze anumite valori și atitudini cum ar fi: solidaritatea, empatia, cinstea, respectul, spiritul de înțelegere, iubirea față de semenii. Foarte importantă este relația pe care profesorul (implicat) reușește să o stabilească cu elevii săi, făcând apel la emoție. Educația fără emoție e doar simplă informare. Această relație implică: comunicare, empatie, afecțiune, deschidere, respect, corectitudine, ascultare activă, răbdare și învățare reciprocă. Fiind mereu lângă elevii, punând pe primul loc înțelegerea nevoilor lor, instruindu-i zi de zi, copiii m-au învățat, la rândul lor, poate mai multe lucruri decât am făcut-o eu, citind sau studiind. Munca cu cei mici înseamnă bucurie, satisfacție și un flux de energie pozitivă de la mine spre ei și de la ei spre mine.

Care ar trebui să fie prioritățile unui cadru didactic din învățământul primar în secolul XXI? Sunteți de acord cu unii dintre colegii dumneavoastră care se plâng că, în ziua de astăzi, copiii sunt mai puțin receptivi și se plictisesc repede?

Profesorul secolului XXI trebuie să aibă capacitatea de a se adapta, de a se reinventa permanent, căci vremurile, societatea și generațiile de copii sunt într-o continuă schimbare. De asemenea, ar trebui să fie conștient de faptul că trebuie să pregătească elevii pentru viitor și nu pentru prezent; acest lucru presupune viziune. Trebuie să știe în primul rând care sunt abilitățile pe care trebuie să le dezvolte la elevii săi: comunicare, cooperare, gândire critică, creativitate. Să fie pregătit să predea generațiilor de nativi digitali. Pandemia ne-a demonstrat că nu toți suntem pregătiți, dar că putem învăța și ne putem adapta din mers. Profesorul secolului XXI este capabil să își analizeze în permanență practicile de instruire și să se întrebe dacă activitatea lui de predare este adaptată la nevoile diferite de învățare ale copiilor. Însă, în colective de 35 de elevi este greu să te centrezi pe elev și să realizezi o învățare diferențiată, dar nu este imposibil. „În ultimul rând, profesorii secolului XXI trebuie să își asume învățarea continuă. Nu pot cere elevilor acest lucru, dacă eu nu demonstrez abilități de învățare continuă, astfel încât să fiu la curent cu ceea ce este nou în educație. Ne plângem că ai noștri elevi sunt mai puțin receptivi sau se plictisesc repede doar dacă nu cunoaștem particularitățile copiilor din ziua de azi și refuzăm să ne adaptăm stilul de predare în funcție de acestea. În zilele noastre, activitatea de predare-învățare ar trebui să îmbrace forma unei „aventuri a cunoașterii”, în care copilul să fie provocat să participe activ, să descopere fapte, să observe fenomene, să experimenteze procese, iar rolul profesorului să fie mai mult de stimulare, de dirijare și de motivare. Profesorul secolului XXI este cel care are un spirit creativ, dă dovadă de originalitate, are un stil aparte de a preda, aducând inovații prin care îi captează pe elevi, îi scoate din rutina zilnică și îi provoacă la o învățare

activă. Acel profesor aude la sfârșitul orei „Wow, ce tare a fost ora!” sau „Ce repede a trecut timpul!” sau cum auzim noi, la învățământul primar: „A fost cea mai frumoasă zi!” sau „Am cea mai bună doamnă!”

Ați întâmpinat greutăți sau critici în efortul dumneavoastră de a construi un mod original de a ține lecțiile? Vi s-a reproșat vreodată abaterea de la reguli sau ați fost sprijinită?

Sigur, am întâmpinat multe greutăți, începând de la spațiul fizic propriu-zis. Clasa noastră reprezintă un spațiu versatil, care se transformă în funcție de tipul activității desfășurate. Toate acestea se întâmplă într-o școală de stat, care funcționează în trei schimburi și într-o clasă cu 35 de elevi. Pentru a face pregătirea necesare, mă duc la școală seara după ora 20, când se termină orele ultimului schimb, sau dimineața, la ora 6.30, înaintea începerii programului. La finalul activității, sunt nevoită să îmi chem părinții în ajutor pentru a strânge totul și a pune băncile la loc, în „stilul clasic”, căci la 10 minute după noi încep cursurile în tura a doua. Au fost apoi critici din partea unora dintre colegii de breaslă, fiind acuzată de „vedetism” sau de dorința de a ieși în evidență, de faptul că părinții au văzut că se poate face și altfel școală și au început să le facă reproșuri sau să le sugereze activități. Am continuat să îmi desfășor activitatea așa cum am crezut eu că este mai bine pentru elevii mei, având sprijinul părinților clasei, încurajarea conducerii școlii și apreciere și feedback pozitiv din partea colegilor din cancelaria virtuală. Ultima dată când mi s-a reproșat abaterea de la reguli a fost în timpul pandemiei, când, în paralel cu sistemul hibrid, eu m-am întâlnit cu grupa de elevi din online în ... școala în aer liber, în parc sau în livadă, bineînțeles, în condiții de siguranță deplină (mască și distanțare fizică).

Și, pentru a intra în detalii: care este povestea lui Moș Alfabet, a marionetelor, a celorlalte povești pe care le folosiți pentru educarea copiilor?

Anul trecut, la concursul de bune practici CRED – Creatori de educație, proiectul nostru (din care fac parte marionetele menționate) a fost premiat de către minister. Este vorba despre Școala marionetelor, un concept propriu, introdus în clasa pregătitoare, care se bazează pe folosirea tehnicilor din domeniul teatrului aplicat, alături de jocul de rol și învățarea experiențială. Aceste tipuri de activități se distanțează de transmiterea formală de informație și asigură spațiu învățării bazate pe descoperire, experimentare, totul desfășurându-se într-o atmosferă destinsă, într-un mediu interactiv. Proiectul Școala marionetelor a fost demarat în clasa pregătitoare din dorința de a-i face pe elevii săi să îndrăgească școala, de a putea comunica mai eficient cu ei și de a-i cunoaște mai ușor. Am început cu marionetele de mână „Curiosul” și „Creativa” (mascotele clasei „Curiosii creativi”), apoi am continuat cu marionete pentru fiecare copil, jocul de rol devenind principala preocupare a elevilor mei, atât în timpul orelor, cât și în recreații. Pe măsură ce am abordat noi conținuturi, familia de marionete s-a mărit considerabil, astfel apărând: Domnișoara Alfabet, Moș Alfabet, elefanțica Emi, bunicul și bunica, cuplul I și A, dragonul Dino, perechea de bucătari, Domnul Quintus, Factorul etc. Toate aceste personaje m-au ajutat să coordonez „din umbră” activitățile, încurajând exprimarea liberă a copiilor, comunicarea, respectul reciproc, valorizând, în același timp, și interesele lor și oferindu-le astfel o învățare activă, participativă și creativă. Marionetele confecționate de mine au fost prezente zilnic în activitățile noastre, realizând adevărate „lecții-spectacol”, în care elevii erau implicați cu adevărat, descopereau singuri faptele, își valorificau cunoștințele și capacitățile anterioare, creau povești și situații de viață din care învățau lucruri noi. Datorită acestor personaje și a situațiilor de învățare în care imaginația, fantezia pot zburda libere, accentul cade pe proces, nu pe produs. Elevul este participant activ la propria formare, poate pune întrebări, se poate manifesta spontan și liber, chiar dacă profesorul conduce demersul didactic, din spatele marionetei. Dintotdeauna am considerat că abordarea ludică a învățării îl face pe copil să vină cu plăcere la școală. Este necesar ca activitățile la care participă să fie prezentate într-o manieră atractivă, ca o

poveste, din care și el face parte, să simtă chiar că deține unul dintre rolurile principale ale poveștii. Proiectul Școala marionetelor s-a dovedit a fi calea spre „îmi place la școală” chiar și în cazul elevilor cu dificultăți de învățare. Copiii vin la școală cu sentimentul că aparțin unei mari familii, ai cărei membri se ajută reciproc, se susțin și învață unii de la alții. În grupuri mici interactive, prin intermediul marionetelor, elevii își pun unii altora întrebări în legătură cu conținutul predat, clarifică noțiuni mai puțin înțelese, nefiind acceptată critica sau etichetarea. Astfel, toți se simt acceptați și ajutați, căci văd că greșeala, neștiința sau dificultatea de a înțelege ceva nu sunt stigmatizate.

Cum au primit copiii lecțiile deschise, în natură, departe de sala de clasă?

Școala marionetelor în aer liber, așa cum am numit-o noi, se bazează în primul rând pe învățarea experiențială, cea în care copilul „învăță cu creierul, cu mâinile și cu inima”, folosește materiale didactice din natură și apelează la experiențe de viață practice. Școala în aer liber este foarte interesantă și, de ce nu, distractivă. Copiii au avut posibilitatea de a se manifesta mai liber, de a fi mai relaxați, de a respira aer curat, de a face mișcare. De asemenea, i-a provocat la investigare, la cercetare, făcând apel la curiozitatea naturală, firească, a celor mici, le-a crescut gradul de participare activă, a intensificat relațiile dintre ei și le-a potolit puțin dorul de colegii și de doamna învățătoare. Educația outdoor permite un nivel ridicat de creativitate, atât din partea participanților, cât mai ales din partea organizatorului, a cadrului didactic. Este o reală provocare să planifici și să realizezi în natură activități de matematică, limba română, științele naturii, muzică, arte vizuale și abilități practice, așa cum am făcut noi, și la care copiii mei au participat cu mult interes și entuziasm. Au fost lecții memorabile din toate punctele de vedere!

Dincolo de contactul online, vă este dor de elevii dumneavoastră, de sala de clasă?

Îmi este foarte dor și mie și copiilor de activitățile noastre „altfel” din sala de clasă, de recreațiile active, de provocările zilnice, de îmbrățișări și de pachetul împărțit cu colegii. În toată această grea perioadă am fost mereu în legătură cu elevii mei: am realizat multe activități în aer liber, am organizat petreceri online de ziua lor, i-am provocat la turul cartierului (Rahova Expres, așa au numit ei jocul), s-au întâlnit cu Marele Alb, omul nostru de zăpadă, pentru a le dăruia cărți; le-am trimis scrisori prin poștă, i-am vizitat de 1 Decembrie pentru a-i premia, le-am fost sprijin moral, i-am ascultat și i-am încurajat în permanență. Nu trebuie să uităm că un profesor educă nu numai prin ceea ce știe, ci mai ales prin ceea ce este. Suntem modele pentru elevii noștri în orice moment și în suntem sprijin moral acum, mai mult decât oricând, ajutându-i treacă mai ușor peste restricțiile impuse, să rămână optimiști și încrezători.

Ce ați schimba la actualul sistem de învățământ primar, la program, la metodologie? Ce este de făcut pentru ca toți copiii să fie atrași de studiu?

Sunt multe lucruri de schimbat în sistemul nostru de învățământ, dar atâta timp cât este subfinanțat, nu se pot face pași semnificativi. Aș vrea să putem lucra cu colective mai mici de copii, în școli care nu funcționează în trei schimburi, să existe o colaborare reală în cancelarii, între profesori, și să fie readus copilul în centrul educației, nu doar pe hârtie. Dincolo de toate neajunsurile sistemului, noi, profesorii, ar trebui să apelăm mai mult la învățarea afectivă, căci ea reprezintă unul dintre factorii importanți în formarea personalității elevilor. Ross Campbell, în cartea sa, Educația prin iubire, sublinia faptul că: „exprimarea consecventă a iubirii față de copil stă la baza educației eficiente. Nu contează dacă ea variază ca formă de exprimare în funcție de timp și spațiu. Ceea ce contează este ca întotdeauna copilul să se simtă iubit.” Acesta este și crezul meu: în activitatea școlară, educația prin iubire este cea mai eficientă cale de dezvoltare și de formare, mai ales în ciclul primar.

De la o generație la alta au loc schimbări de mentalitate, priorități, aspirații. În context, ce planuri de viitor aveți, cum vă vedeți de acum înainte evoluții accelerate?

Este greu să îmi fac planuri de viitor, tocmai din cauza schimbărilor permanente din



domeniul educației. Ceea ce știu cu siguranță este faptul că îmi doresc să țin pasul cu vremurile și cu viitoarele generații de copii și acest lucru îl pot face doar prin pasiunea pentru meserie, prin învățare continuă, prin menținerea motivației intrinseci, în ciuda dificultăților sistemului. Nu trebuie să pierdem din vedere faptul că schimbările în educație se vor produce, doar dacă acestea vor fi cerute și acceptate de către toți actorii educaționali: elevi, profesori, părinți și instituții de profil și dacă între ele se stabilesc relații de cooperare, colaborare, încredere și ajutor reciproc.



VITRALII

Privind înapoi cu mânie și deloc înainte

Începem un nou an care, fără îndoială, va avea bunele și relele lui. Acestea din urmă, sperăm, cât mai puține. Cel mai important lucru pe care îl putem face este să ne ațintim privirea înainte, cercetând ce avem de făcut, fără a mai privi înapoi, peste umăr. Sau dacă, totuși, simțim nevoia unui bilanț a ceea ce a fost, să-l facem, dar în liniște, teameinic, cu mintea limpede. Să evităm ranchiuna, patima, acuzele reciproce, răzburarea. Să renunțăm la activism. Nu mă simt confortabil când un șef de la Drumuri vorbește minute în șir, umflându-și pieptul a fală, despre inaugurarea a șase kilometri de autostradă și despre cum s-a luptat el ca un erou din vechime pentru a finaliza acest minunat proiect de infrastructură blocat de „ăia dinainte”.

Construim foarte puțin, nu numai drumuri, orice, pentru că privim mereu în urmă, cu mânie și chef de răzbunare. Și tot din acest motiv nu putem rezolva problema rușinoasă a toaletelor din școlile comunale, nu putem construi spitale noi, nu mai avem în derulare lucrări de amenajare a teritoriului, regularizări de cursuri de ape, îmbunătățiri funciare, investiții în producerea de energie, în cercetare, în învățământ. Ne iau furtunile și ploile pe sus pentru că nu se mai fac lucrări de îndiguire sau cine știe ce împăduriri, fiindcă primarul e de la „ăia”, iar șeful județului de la „ăilalți”. Seceta ne pârjolește câmpurile, irosind munca fermierilor, iar lucrările de extindere a sistemului de irigații încă nu au început, din cauză că nu se știe cine se va îmbogăți din asta, unii de la „noi” sau unii de la „ei”. Domnii din politică, pe care abia i-am investit cu mandatul de a ne conduce, trag șaretă în toate direcțiile, numai în cea bună nu. E drept, nu ne-am ostenit să dăm năvală la urne, dar, fie-mi iertat, nici nu prea aveam de ce. Secolul XXI se prăvălește peste noi, ne asaltează cu provocări și ne ține sub un asediu competițional căruia nu-i facem față pentru că nu împăcăm capra cu varza. Am fost conduși de guverne de dreapta care au muncit doar cu mâna stângă și de guverne de stânga, care s-au scărpinat neputincioase sub șapcă cu mâna dreaptă. Nimeni nu ia o decizie care să ridice acest asediu și să ne așeze pe toți la masă. Proiectul 5G, fără de care nimic nu se va mai mișca în viitor, e înțepenit din motive doctrinare. La fel digitalizarea, informatizarea, debirocratizarea. Ca să construiești un amărât de gard, încă mai trebuie să cari sacose de hârtii și acte pe care să le prezinți vreunui funcționar sastișit, pus acolo tot de „ăia” sau „ăilalți”, după cum suflă vântul.

Începem un an nou, care „semne bune” nu prea are. Poate că pandemia se va stinge și, dându-ne jos masca de hârtie, vom lepăda odată cu ea și cealaltă mască. Atunci, sper, vom privi doar înainte și vom pune cap la cap treburile țării.

Dragoș CIOCĂZAN



Cea de-a 93-a gală a Premiilor Oscar are loc anul acesta pe 25 aprilie. Filmul documentar *colectiv*, în regia lui Alexander Nanău, este propunerea României la Premiile Oscar în secțiunile *Cel mai bun lungmetraj internațional*. În plus, distribuitorii americani ai filmului *colectiv*, Magnolia Pictures și Participant, vor înscrie filmul și pentru secțiunea *Cel mai bun film documentar*. Participarea

unui film la două secțiuni îi sporește șansele de a fi nominalizat. Reamintim că filmul *colectiv* a fost declarat *Cel mai bun documentar* la Premiile Academiei Europene de Film 2020.

Când ziaristii fac daruri

În prag de sărbători, Viorica Pârja, ziarist – de presă scrisă și realizator de emisiuni TV –, scriitor, activist civic, din Baia Mare, a dăruit cititorilor încă două volume: *Cuvântul, ziaristul și lumea. Lecții învățate. Lecții de învățat și Simboluri ale devenirii umane. Caleidoscop de învățături din viață și destin*, apărute de editura Napoca Star.



„Volumele sunt rezultatul unui proiect managerial de către doamna Viorica Pârja, realizat în cadrul parteneriatului dintre televiziunea TL+ Maramureș (<https://www.tlplus.ro/>) (volumul *Simboluri ale devenirii umane. Caleidoscop de învățături din viață și destin*) pe de o parte, și Academia Elitelor Modelelor și Valorilor (<https://elite.mcb-institute.org/>) organizație dezvoltată de Multicultural Business Institute (<http://mcb-institute.org/>), pe de alta; acest parteneriat, reprezentând o veritabilă tribună pusă la dispoziția purtătorilor de lumină (oameni remarcabili ai societății românești), invitați să ne vorbească nouă tuturor despre drumul care urcă spre înălțimi, despre modele de valori, caracter, viață, activitate, demne de urmat de către generațiile tinere, despre cum să ne regăsim și dezvoltăm fiecare propria identitate și cale în viață, dar în același timp să învățăm a trăi frumos, în armonie, comuniune și împărtășire cu toți ceilalți

membri ai comunității, precum și cu dragoste, respect și grijă față de natura înconjurătoare.”

Referindu-se la *Cuvântul, ziaristul și lumea. Lecții învățate. Lecții de învățat*, Viorica Pârja spune: *O carte scrisă de un ziarist, care a scris și cultură, și economie, și politică, și probleme sociale, și despre femei sau tineret, și despre mediu și dezvoltare durabilă... A făcut sute de emisiuni de televiziune, al căror scop tot spre binele oamenilor se îndreaptă.*

Rezultatul sper să fie nu o carte spectaculoasă, ci una sinceră, din care să răzbată CUVÂNTUL, ZIARISTUL și LUMEA.”

Am citit și vă invit și pe dumneavoastră să o faceți! Sunt două cărți interesante, puncte de vedere asupra lumii în care trăim, scrise cu aplomb, ușoare la citit și cu greutate în conținut! Lectură plăcută!

Mioara VERGU-IORDACHE

*Puteți să descărcați gratuit cărțile, pe pagina Academiei Elitelor, Modelelor și Valorilor (<https://elite.mcb-institute.org/carti/>)

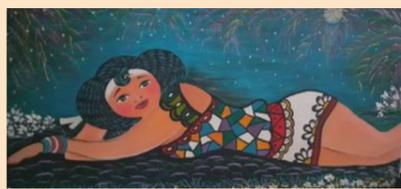
Invitații în lumea artelor plastice

Mă bucur mult să v-o pot prezenta, fie și prin intermediul spațiului virtual, pe doamna Mariana Gaoiu, o descoperire în lumea artelor plastice.

Iată, un scurt dar interesant dialog, presărat cu imagini ale unei opere impresionante.

Vă rog pentru început să vă prezentați, pentru cei care vă cunosc mai puțin ori care nu vă știu ca artist de valoare.

Am plăcerea să mă prezint tuturor, celor care mă cunoașteți și celor care nu mă cunosc: Gaoiu Mariana, o pictoriță născută cu acest talent cu care sincer mă mândresc.



Mariana GAOIU:
Pictura este viața mea



Pentru ce anume ați ales pictura și nu muzica, dintre artele frumoase?

Aș fi putut alege muzica, dar, dacă Dumnezeu mi-a dat acest har, îl voi urma pe acesta pentru că îmi și place foarte mult. Pictura este viața mea!

Ce tehnică folosiți pentru tablourile dumneavoastră?

Tehnica pe care o folosesc în pictura mea este acrilic, câteodată, culori în ulei. Pe pânză, lemn, sticlă etc, depinde de tablou.

Preferăți suprafețele mari, ori pe cele mai mici pentru lucrările dumneavoastră?

Mă simt foarte bine când pictez pe dimensiuni mari, dar, oricum, icoanele vor fi mai mici. Imaginația mea preferă mult detaliile. Și mă simt foarte bine când pictez pe dimensiuni mari. Mai mici folosesc la icoane.

Ce ne puteți spune despre artă, în general? Ce artă preferați?

În afară de arta plastică, pentru mine lumea e tot o artă. Artă de a vorbi, de a merge, de a privi... Printre acestea, în afară, eu caut tot ce e artă: expoziții, teatre, muzee, modă etc. Iar viața normală merge înainte.

Unde vă vedeți peste zece ani?

Peste zece ani aș vrea să fiu deja cunoscută ca pictoriță. Un vis împlinit!!! Oare este cineva care trăiește fără artă? Eu nu cred, pentru că tot ce se mișcă pe pământ este o artă.

Mulțumesc! Multă sănătate! Numai bine tuturor, dragi cititori!

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadepresaculturalasisportiva.wordpress.com/>

La mulți ani!

● Teatrul de Comedie marchează azi 60 de ani de la înființare printr-o serie de evenimente prezentate online pe paginile de Facebook și Instagram ale teatrului. Managerul Teatrului de Comedie, George Mihăiță, va inaugura evenimentul aniversar cu un cuvânt de deschidere rostit la ora 12,00.

„Pentru Teatrul de Comedie, ocazia de a sărbători virtual înseamnă și bucuria de a fi împreună într-un număr mult mai mare și pentru mai mult timp, alături de prietenii, spectatori fideli, viitori spectatori, cronicari, jurnaliști, echipa artistică și administrativă. O privire retrospectivă asupra istoriei Teatrului va demonstra însă că acesta a avut curajul să își înceapă activitatea și nu de puține ori să o continue, în situații deloc ușoare. În seara de 5 ianuarie 1961 a avut loc primul spectacol al Teatrului nou înființat în Centrul Vechi al capitalei și de atunci producțiile memorabile și evenimentele inedite au bucurat spectatori din întreaga țară și din străinătate”, se arată într-un comunicat al instituției

I. FILOLOGIE ȘI LITERATURĂ

• Premiul *Timotei Cipariu: Școala Ardeleană*, vol. I-IV, coordonator: Eugen Pavel*. Premiul se acordă exclusiv lucrării • Premiul *Bogdan Petriceicu Hasdeu: Istoria limbii române*, vol. I, coordonatori: Marius Sala**, Liliana Ionescu Ruxândoiu; autori: Victor Celac, Raluca-Mihaela Nedea, Emanuela Dima, Dana-Luminița Teleoacă • Premiul *Ion Creangă* – Nu se acordă • Premiul *Titu Maiorescu: Enciclopedia literaturii române vechi*, Coordonare și revizie: Dan Horia Mazilu*, Gheorghe Chivu**, Eugen Pavel*, Laura E. Bădescu. Premiul se acordă exclusiv lucrării • Premiul *Lucian Blaga: Pour une morphologie du genre utopique*, autor: Corin Braga • Premiul *Mihai Eminescu* – Nu se acordă • Premiul *Ion Luca Caragiale: Ultima dorință, Comedii*, autor: Radu F. Alexandru (Feldman Radu Alexandru).

II. ȘTIINȚE ISTORICE ȘI ARHEOLOGIE

• Premiul *Vasile Pârvan: Descoperiri din perioada antichității târzii în Podișul Central Moldovenesc*, autor: Mircea Mamalauca • Premiul *Dimitrie Onciul: Mănăstirea „Sfântul Nicolae Domnesc” Popăuți* (vol. I-II), autor: Luca Diaconu • Premiul *George Barițiu: Monografia orașului Târgu Frumos*, autori: Dumitru Boghian, Sergiu-Constantin Enea, Marius Chelcu, Ionuț Minea • Premiul *Nicolae Iorga* – Nu se acordă • Premiul *Nicolae Bălcescu: Development, Left and Right: Ideological Entanglements of Reformist Projects in Precommunist Romania*, autor: Victor Rizescu • Premiul *A.D. Xenopol: În componența României Întregite. Basarabia și basarabenii de la Marea Unire la notele ultimative sovietice*, autor: Nicolae Enciu (Republica Moldova) • Premiul *Mihail Kogălniceanu: The Ottoman Threat and Crusading on the Eastern Border of Christendom during the 15th Century*, autori: Liviu Pilat și Ovidiu Cristea* • Premiul *Eudoxiu Hurmuzaki: Legația română la Petrograd (1914-1918). Documente/La Légation roumaine à Pétrograd (1914-1918). Documents*, Editori: Gheorghe E. Cojocaru* și Eugen-Tudor Selifos (Republica Moldova).

III. ȘTIINȚE MATEMATICE

• Premiul *Simion Stoilow* – Grupul de lucrări: *Funcții super, cvasi-martingale și invariante pentru un proces Markov*, autor: Iulian Cimpean • Premiul *Gheorghe Țițeica* – Nu se acordă • Premiul *Gheorghe Lazăr* - Grupul de lucrări: *L-funcții Artin, forme modulare și partiții restricționate*, autor: Florin Nicolae • Premiul *Grigore C. Moisil* – Nu se acordă • Premiul *Spiru Haret* - Grupul de lucrări: *Serii Theta asociate partițiilor întregi*, autor: Mircea Merca • Premiul *Dimitrie Pompeiu* – Nu se acordă • Premiul *Petre Sergescu* (Istoria științelor și tehnicii) – Nu se acordă.

IV. ȘTIINȚE FIZICE

• Premiul *Constantin Miculescu* – Grupul de lucrări: *Nanostructuri multifuncționale cu aplicații în nanomedicină*, autor: Rareș Ionuț Știuțiu • Premiul *Dragomir Hurmuzescu*: a) Grupul de lucrări: *Măsurători de elemente în concentrații foarte mici prin spectrometrie de masă cu acceleratorul*, autor: Mihaela Enăchescu; b) Grupul de lucrări: *Perfecționarea tehnicilor de depunere în plasmă a materialelor refractare și determinarea proprietăților structurale și fizice și potențialului funcțional al acestora*, autor: Vasile Tiron • Premiul *Ștefan Procopiu*: a) Grupul de lucrări: *Noi senzori plasmonici cu aplicații în biofizică*, autor: Vasile A. Popescu; b) Grupul de lucrări: *Studiul reacțiilor de fisiune nucleară, descrierea teoretică a observabilelor experimentale și compararea acestora cu datele măsurate*, autor: Horia Pașca • Premiul *Horia Hulubei* - Grupul de lucrări: *Studii de Astrofizică Nucleară și Dezvoltarea Instrumentației pentru Detectarea de Particule Încărcate folosind Fascicule Gama*, autori: Dimiter L. Balabanski și Cătălin Matei • Premiul *Radu Grigorovici*: a) Grupul de lucrări: *Studii ale claselor de materiale intermetalice inovative L10 și faze MAX, cu proprietăți magnetice dure și aplicații în domeniul energiei regenerabile*, autor: Alina Daniela Crișan; b) Grupul de lucrări: *Studiul tranziției de fază în straturile subțiri calcogenice suprapuse pentru celule de memorie cu stări logice multiple*, autor: Alin Velea.

V. ȘTIINȚE CHIMICE

• Premiul *Costin D. Nenițescu* – Grupul de lucrări: *Sisteme polimerice multicomponente naturale – modificare, degradare, stabilizare*, autori: Liliana Roșu și Cristian-Dragoș Varganici • Premiul *I. G. Murgulescu* – a) Grupul de lucrări: *Nanostructuri atipice de SiO₂ obținute prin metoda sol-gel cu aplicații în foto/bio/electro/cataliză*, autor: Crina Anastasescu; b) Grupul de lucrări: *Materiale catalitice versatile pentru domeniul energiei și obținerea de compuși cu valoare adăugată*, autor: Mihaela Florea • Premiul *Gheorghe Spacu* – a) Grupul de lucrări: *Contribuții la chimia combinațiilor complexe ale metalelor din blocul d și f pentru obținerea de materiale funcționale avansate cu proprietăți optoelectronice și/sau aplicații în biomedicină*, autor: Elisabeta Szerb; b) Grupul de lucrări: *Sisteme organice cu stări multiple/multifuncționale reversibile din clasa analogilor de curcumina*, autor: Liliana Cseh • Premiul *Nicolae Teclu* – Grupul de lucrări: *Modelarea interacțiunilor catalizator – substrat organic la nivel molecular prin tehnici cuantice ab initio*, autor: Isabela



Ceremonia online de decernare a Premiilor Academiei Române a avut loc pe 3 decembrie 2020, ora 10 Aula Academiei Române

Costinela Man • Premiul *Cristofor I. Simionescu* – Grupul de lucrări: *Materiale siliconice în sisteme de conversie a energiei*, autor: Adrian Bele.

VI. ȘTIINȚE BIOLOGICE

• Premiul *Emil Racoviță: Cave Ecology*, autor: Oana Moldovan • Premiul *Grigore Antipa* – Grup de 5 lucrări pe tema: *Suita de lucrări pionierat în domeniul entomologiei și microbiologiei criminalistice*, autor: Lavinia Iancu • Premiul *Nicolae Simionescu* – Grup de 7 lucrări din 2018 pe tema: *Molecule active în combaterea infecțiilor nosocomiale*, editor: Irina Roșca • Premiul *Emanoil Teodorescu* – Nu se acordă.

VII. ȘTIINȚE GEONOMICICE

• Premiul *Grigore Cobălcescu: Relația dintre asociațiile de foraminifere fosile și mediile depoziționale din nordul Pânzei de Târcău (Carpații Orientali, România)*, autor: Raluca Bindiu Haitonic • Premiul *Ludovic Mrazec: Mineralogia argilelor mio-pliocene din Bazinul Focșani*, autor: Barbara Soare • Premiul *Gheorghe Munteanu-Murgoci: Coals of Romania: Geology, petrology and use*, autori: Mihai Emilian Popa* și Georgeta Predeanu • Premiul *Ștefan Hepites: Pre-seismic geomagnetic and ionospheric signature related to the Mw5.7 earthquake occurred in Vrancea zone on September 24, 2016*, autori: Dragoș Armand Stănică, Dumitru Stănică*, Jan Blecki (Polonia), Tomasz Ernst (Polonia), Waldemar Jozwiak (Polonia), Jan Slominski (Polonia) • Premiul *Simion Mehedinți: Studiu asupra solifluxiunii din zona alpină a Carpaților Meridionali*, autor: Raul-David Șerban.

VIII. ȘTIINȚE TEHNICE

• Premiul *Aurel Vlaicu* – Grupul de lucrări: *Caracterizarea mecanică a materialelor celulare avansate Mechanical characterization of advanced cellular materials*, autori: Emanoil Linul și Nima Movahedi* (Australia) • Premiul *Traian Vuia: Manufacturing Cost Policy Deployment (MCPD) Transformation Uncovering Hidden Reserves of Profitability*, autor: Alin Postecă • Premiul *Henri Coandă* – Grupul de lucrări: *Prelucrarea și caracterizarea unor materiale polimerice avansate*, autori: Cătălin Fetecău și Felicia Stan • Premiul *Constantin Budeanu* - Grupul de lucrări: *Soluții inteligente pentru ecosisteme energetice*, autori: Ioan Salomie, Tudor Cioară, Ionuț Anghel • Premiul *Anghel Saligny* – Nu se acordă • Premiul *Petre Sergescu* (Istoria științelor și tehnicii) – Nu se acordă.

IX. ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE

• Premiul *Ion Ionescu de la Brad: Ampelografia României, volumul IX – Soiuri noi de viță de vie și portaltoi creați în România*, autori: Gheorghe Glăman*, Liviu Dejeu*, Elena Brândușe, Adrian Șerdinescu, Marian Ion • Premiul *Traian Săvulescu* – Nu se acordă • Premiul *Marin Drăcea: Pomologia României, Volumul IX – Soiuri noi de măr, păr, gutui, cireș, vișin, prun și cais create în România și Volumul X – Soiuri noi de piersic, nectarin, nucifere, specii pomicele noi, arbuști fructiferi, căpșun și portaltoi creați în România*, autori: Nicolae Ștefan*, Gheorghe Glăman*, Nicolae Braniște, Florin Stănică, Ion Duțu, Mihai Coman • Premiul *Gheorghe Ionescu-Șișești*: a) *Cartografie digitală & mobile GIS*, autori: Mihai Valentin Herbei, Adrian Șmuleac, Cosmin Alin Popescu; b) *Cartarea ecosistemelor naturale și seminaturale degradate*, autori: Sorin Avram, Carmen Adrian Gheorghe, Alexandru Sin.

X. ȘTIINȚE MEDICALE

• Premiul *Iuliu Hațieganu: Facultatea de medicină, școala medicală clujeană și spitalele din Cluj (1500-2000)*, autor: Florea Marin • Premiul *Daniel Danielopolu* – Nu se acordă • Premiul *Gheorghe Marinescu* – Nu se acordă • Premiul *Victor Babeș* – Nu se acordă • Premiul *Constantin I. Parhon* – Nu se acordă • Premiul *Ștefan S. Nicolau* – Nu se acordă.

XI. ȘTIINȚE ECONOMICE, JURIDICE ȘI SOCIOLOGIE

Științe economice • Premiul *Petre S. Aurelian: Capitalul în România Postcomunistă, vol. 1-3*, autor: Florin Georgescu • Premiul *Virgil Madgearu: 100 de ani de comerț exterior românesc*, autori: Dumitru Miron, Mihai Ionescu, Valentin Lazea, Gheorghe Zaman* • Premiul *Victor Slăvescu*: a) *Analiza statistică a educației. Vector al dezvoltării socioeconomice*, autor: Daniela Mihaela Neamțu; b) *Criminalitatea informatică privind transferurile financiare*, autor: Mircea Constantin Șcheau • Premiul *Nicolae Georgescu Roegen: Buna guvernare. Cauză și efect ale negentropiei sociale*, autori: Florina Bran, Carmen Valentina Rădulescu, Dumitru Alexandru Bodislaw.

Sociologie • Premiul *Dimitrie Gusti: Infrastructură și societate. Considerente teoretice și studii de caz*, autor: Ovidiana Bulumac • Premiul *Henri H. Stahl: Fațetele muncii precare în România*, autor: Ana-Maria Preoteasa.

Științe Juridice • Premiul *Nicolae Titulescu* – Nu se acordă • Premiul *Simion Bărnuțiu: Droit européen et comparé des sociétés et des affaires*, autor: Raluca Papadima • Premiul *Andrei Rădulescu* – Nu se acordă.

XII. FILOSOFIE, TEOLOGIE, PSIHLOGIE ȘI PEDAGOGIE

• Premiul *Constantin Rădulescu-Motru* – Nu se acordă • Premiul *Mircea Florian: Teoria substanței la Leibniz*, autor: Adrian Niță • Premiul *Ion Petrovici: Prin subteranele dostoevskiene*, autor: Ion Fercu • Premiul *Vasile Conta* – Nu se acordă • Premiul *Dumitru Stăniloae* – Nu se acordă.

XIII. ARTE, ARHITECTURĂ ȘI AUDIOVIZUAL

Creație muzicală • Premiul *George Enescu: Răspântii. O poveste românească (operă în cinstea Centenarului)*, autori: Dan Variu (compozitor) și Cosmina Timoc-Mocanu (libretist).

Muzicologie • Premiul *Ciprian Porumbescu: Instrumentele tradiționale românești. Studii acustico-muzicale*, vol. I, autor: Ovidiu Papană.

Istoria artei • Premiul *George Oprescu*: a) *Arta din România. Din preistorie în contemporaneitate*, vol. I și II, autori (editori): Acad. Răzvan Theodorescu și Acad. Marius Porumb. Premiul se acordă exclusiv lucrării; b) *Fericitul Vladimir Ghika. În spiritul caritatis. Desene*, autori: Anna-Maria Orban și Iulia Cojocariu.

Artă plastică • Premiul *Ion Andreescu: Sacrosanctus* (Expoziție Galeria Simeza), autor (grafician): Răzvan-Constantin Caratănase.

Etnografie și folclor • Premiul *Simion Florea Marian: Alimentația. Răspunsuri la chestionarele Atlasului Etnografic Român*, vol. I: Oltenia, autori: Cătălin Alexa, Cornelia Belcin Pleșca, Laura Ioana Toader

Creație arhitectonică • Premiul *Duiliu Marcu: Restaurarea palatelor Moskovits Miksa și Stem (Oradea)*, autor: Arh. Ernest Pafka

Artele spectacolului • Premiul *Aristizza Romanescu*: a) *Moromeții 2*, autor (regizor): Stere Gulea; b) *Festivalul Național de Teatru (ediția 2018)*, autor (organizator, critic de teatru): Marina Constantinescu.

XIV. ȘTIINȚA ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

• Premiul *Grigore Moisil: Dictionary Learning Algorithms and Applications*, autori: Bogdan Dumitrescu și Paul Irofti • Premiul *Mihai Drăgănescu* - Grup de 4 lucrări științifice: *Metode avansate de inteligență artificială aplicate în medicină*, autor: Dorin Comaniciu • Premiul *Tudor Tănăsescu* – Grup de 3 lucrări științifice: *Tehnici data-driven de acordare a parametrilor reguletoarelor*, autori: Raul-Cristian Roman și Radu-Emil Precup* • Premiul *Gheorghe Cartianu* – Grup de 4 lucrări științifice: *Metode și baze de date de îmbunătățire a vizibilității în imagini afectate de ceață*, autori: Codruța O. Ancuți și Cosmin Ancuți.

În cadrul ceremoniei, Academia Română a mai acordat: **Diploma Meritul Academic**: • Revista *Curtea de la Argeș* – cu prilejul împlinirii a 10 ani de la înființarea revistei • Institutul de Informatică Teoretică din Iași – cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la înființare • Ladislau Gyémánt – pentru activitatea științifică desfășurată • Institutul Cultural Român – pentru cooperarea fructuoasă cu Academia Română • Revista *Caiete Critice* – pentru cooperarea fructuoasă cu Academia Română • Institutul de Istorie și Teorie Literară *G. Călinescu* – cu prilejul împlinirii a 70 ani de la înființare.

Diploma Distincția Culturală – pentru cooperarea fructuoasă cu Academia Română: • Cosmin Popa, istoric • Mircea Platon, redactor-șef al revistei *Convorbiri literare* • Valentin Marin, secretar științific al Comitetului Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii • Rudolf Dinu, directorul Accademia di Romania din Roma • Iulian Rusanovschi, avocat; – pentru Expoziția-far *Brâncuși. Sublimarea formei din cadrul Festivalului Internațional Europalia*: • Doina Lemny, istoric de artă • Ernest Oberländer-Târnoveanu, directorul Muzeului Național de Istorie a României • Marin Cazacu, directorul Societății *Tinerimea română* • Constantin Chiriac, directorul Teatrului Național *Radu Stanca* din Sibiu • Gigi Căciuleanu, coregraf • Ion Grigorescu, artist plastic.

*A mai primit un Premiu al Academiei Române
** Este membru al Academiei Române



Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020!
Axa Prioritară: Administrație publică și sistem judiciar accesibile și transparente
Denumirea Proiectului: INFOLEX (POCA/491/126354)

Învățământul obligatoriu în sistemele educaționale naționale în unele state ale Uniunii Europene (I)

Ultimele reglementări din domeniul învățământului obligatoriu în România compatibile cu spațiul european extins al educației au în vedere obiectivele și conținutul reformelor învățământului obligatoriu din ultimul deceniu la nivel european, precum și perspectivele create de evoluțiile recente în politica educațională promovată la nivelul Uniunii Europene. Pentru aceasta ni s-a părut util să cercetăm politica legislativă de instituire a obligativității învățământului în unele state ale Uniunii Europene, mai ales în ceea ce privește durata învățământului obligatoriu, atât prin ridicarea vârstei de finalizare a studiilor, cât și prin scăderea vârstei de începere a învățământului obligatoriu.

Învățământul obligatoriu se referă la o perioadă de învățământ cu frecvență de zi cerută tuturor elevilor. Această perioadă este reglementată de lege și, de obicei, este determinată de vârsta elevilor.

Învățământul suplimentar obligatoriu cu frecvență redusă înseamnă că după terminarea perioadei de învățământ obligatoriu cu frecvență obișnuită de zi și până la o anumită vârstă, cerința minimă formală pentru toți tinerii este de a participa la instruirea cu frecvență redusă.

Vârsta de începere se referă la vârsta oficială la care elevii încep învățământul obligatoriu, iar vârsta maximă se referă la vârsta legală la care elevii trebuie să finalizeze învățământul obligatoriu. În aceste definiții nu sunt luate în considerare posibilitatea de a intra de timpuriu în învățământul primar și nici condițiile specifice de admitere ale elevilor recunoscuți oficial cu nevoi educaționale speciale.

În România problematica legală privind obligativitatea învățământului coboară spre mijlocul secolului al XIX-lea, când odată cu unirea Principatelor Române din 1859 sub domnitorul Alexandru Ioan Cuza se trece la implementarea programelor pașoptiste, una dintre direcții fiind reorganizarea instrucției publice. Astfel, la cererea Consiliului Școlar din Iași, Vasile Boerescu alcătuiește singur un proiect de lege, pe care îl publică în octombrie 1863 sub numele de Proiect de lege asupra reorganizării instrucției publice din România. Susținut de ministrul cultelor și instrucției, Dimitrie Bolintineanu, proiectul a fost înșușit în decembrie 1863 de Consiliul de miniștri și trimis spre deliberare Camerei Legiuitorilor. Dezbătut la 11 martie 1864, a fost votat cu majoritate zdrobitoare. Astfel că legea a fost înaintată domnitorului spre sancționare. La 5 decembrie 1864 Alexandru Ioan Cuza promulgă legea instrucției, prima lege prin care învățământul era organizat în mod unitar și erau stabiliți anii de studiu: învățământul primar, de patru ani, gratuit și obligatoriu, cel secundar, de șapte ani și universitar, de trei ani.

Legea școlară a lui A.I. Cuza a făcut parte din programul de legi de înnoire a societății românești. Ea a pus instrucția publică primară pe temelii solide, dominate de principiile obligativității și gratuității, situând astfel țara noastră înaintea Italiei, Franței, Angliei sau Elveției. Cu o serie de modificări, ea va fi în vigoare pentru un sfert de veac.

Principiile de bază cuprinse în lege se referă și la obligativitatea și gratuitatea instrucției publice primare. Instrucția era obligatorie, legea sancționând cu amendă pe părinții ai căror copii nu erau înscriși sau care nu frecventau școala.

În prezent, cadrul juridic general care reglementează structura, funcțiile, organizarea și funcționarea sistemului național de învățământ în România este stabilit prin Constituție, Legea educației naționale nr.1/2011 – lege organică, legile ordinare și ordonanțele guvernamentale.

Constituția, în art.32, consfințește dreptul la învățatură, care este asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare. Învățământul de stat este gratuit, iar statul acordă burse sociale de studii copiilor și tinerilor proveniți din familii defavorizate și celor instituționalizați, în condițiile legii.

Obligativitatea învățământului în România este prevăzută în art.16 și 24 din Legea nr.1/2011 și tangențial în art.25. Astfel, până de curând art.16 alin.(1) prevedea „Învățământul general obligatoriu este de 11 clase și cuprinde învățământul primar, învățământul gimnazial și primii 2 ani ai învățământului secundar superior. Învățământul liceal devine obligatoriu până cel mai târziu în anul 2020”. Alin (2) al aceluiași articol prevedea: „Obligația de a frecventa învățământul obligatoriu de 11 clase, la forma cu frecvență, încetează la vârsta de 18 ani”.

Apoi, art.24 alin.(1) statua că „Învățământul general obligatoriu este format din învățământul primar, învățământul secundar inferior și primii 2 ani ai învățământului secundar superior”.

Art.25 precizează că formele de organizare a învățământului preuniversitar sunt: învățământ cu frecvență și învățământ cu frecvență redusă, iar învățământul obligatoriu este învățământ cu frecvență. În mod excepțional, pentru persoanele care au depășit cu mai mult de 3 ani vârsta clasei, învățământul obligatoriu se poate organiza și în forma de învățământ cu frecvență redusă, în conformitate cu prevederile unei metodologii elaborate de Ministerul Educației Naționale”.

Recenta Lege nr.56/2019 (Legea nr.56/2019 pentru modificarea Legii educației naționale nr.1/2011 a fost publicată în Monitorul Oficial nr.252 din 2 aprilie 2019) a modificat art.16 alin.(1) și art.24 alin.(1) din Legea nr.1/2011, care devin identice cu următorul conținut: „Învățământul general obligatoriu cuprinde învățământul primar, învățământul gimnazial și primii 2 ani ai învățământului

secundar superior. Învățământului secundar superior și grupa mare din învățământul preșcolar devin obligatorii până cel mai târziu în anul 2020, grupa mijlocie până cel mai târziu în anul 2023, iar grupa mică până în anul 2030”.

Alin.(2) al art.16 s-a modificat și el, căci forma veche prevedea „Obligația de a frecventa învățământul obligatoriu de 11 clase, la forma cu frecvență, încetează la vârsta de 18 ani”, iar acum s-a nuanțat în sensul că „Frecventarea învățământului obligatoriu poate înceta la forma cu frecvență la 18 ani”.

Aceste modificări au stârnit controverse, având în vedere că deja existau 11 ani de învățământ obligatoriu care nu au rezolvat analfabetismul funcțional și abandonul școlar. Se susține că încă 5 ani adăugați până în 2030 nu ar conduce la creșterea calității și performanței sistemului de educație, mai ales că ar trebui corelat învățământul obligatoriu cu dreptul la muncă, căci potrivit legislației internaționale a muncii, de la vârsta de 16 ani un tânăr se poate încadra în muncă.

Prin urmare, am considerat util să aruncăm o privire asupra reformelor în domeniul educației obligatorii în unele state din Uniunea Europeană, cu rezultate notabile la testările internaționale.

Articolul 14 alin. (7a) al Constituției Austriei statuează că durata învățământului obligatoriu este de minimum 9 ani, existând, de asemenea, o durată a învățământului profesional obligatoriu, dar din 2010 obligativitatea frecventării grădiniței a fost introdusă de la vârsta de 5 ani, adică cu un an înainte de intrarea la școala primară. Astfel, prin lege, durata învățământului obligatoriu este de minimum 10 ani începând cu vârsta de 5 ani până la 15 ani și cuprinde 1 an de grădiniță, învățământul primar (clasele 1-4), învățământul secundar adică nivelul secundar inferior (clasele 5-8) și nivelul secundar superior (clasele 9-13), acest ultim segment nefiind obligatoriu. În primii patru ani de învățământ școlar, învățământul obligatoriu se realizează, în general, prin frecventarea școlii primare. Școala primară are misiunea de a asigura o educație primară comună pentru toți elevii în primii patru ani școlari, acordând atenția cuvenită integrării sociale a copiilor cu dizabilități.

În Belgia, educația obligatorie începe la vârsta de 6 ani, cu admiterea la școala primară, iar participarea la școala este obligatorie până la 15-16 ani la învățământul cu frecvență de zi și până la 18 ani la învățământul cu frecvență redusă. Predarea în fiecare școală este asigurată în limba comunității în care se află școala.

Pentru comunitatea de limbă franceză, perioada școlară obligatorie este formată din două părți, o perioadă cu frecvență la zi (*à temps plein*) și o perioadă cu frecvență redusă (*à temps partiel*).

Perioada de școlarizare obligatorie cu frecvență redusă se extinde până la sfârșitul perioadei obligatorii de școlarizare. O persoană tânără care face obiectul unui învățământ obligatoriu cu frecvență redusă poate să-și continue școlarizarea cu frecvență normală sau să se îndrepte către alte sectoare:

- educația secundară alternativă (CEFA). Învățământul secundar alternativ s-a născut din dorința de a oferi tinerilor o alternativă la formele tradiționale de școlarizare a învățământului cu frecvență la zi (*à temps plein*). Acest tip de educație propune combinarea educației generale cu practica profesională. Textul de referință în acest domeniu este Decretul din 3 iulie 1991 de organizare alternativă a învățământului secundar. Această predare este furnizată într-o instituție numită CEFA (Centre d'Education et de Formation en Alternance - Centrul pentru alternanță în educație și formare). CEFA este o structură comună pentru mai multe școli obișnuite cu frecvență de zi care organizează, la nivelurile 2 și 3, calificarea tehnică sau educația profesională. CEFA își are sediul administrativ într-o școală secundară obișnuită, cunoscută sub denumirea de „sediul central”: în Comunitatea franceză există 43 de astfel de sedii care oferă peste 100 de cursuri în toate sectoarele (<http://www.enseignement.be/index.php?page=23820>).

- educația de formare recunoscută de Comunitatea franceză ca îndeplinind cerințele de școlarizare obligatorie, în care formarea poate fi recunoscută ca îndeplinind cerințele învățământului obligatoriu cu frecvență redusă, cu avizul conform al unei Comisii consultative.

Danemarca are o bună școală publică, „Folkeskole”. Sub această denumire sunt cuprinse școala primară și cea secundară inferioară (<http://eng.uvm.dk/primary-and-lower-secondary-education/the-folkeskole/about-the-folkeskole>). „Folkeskole” constă dintr-un an de clasă preșcolară, 9 ani de învățământ primar și secundar inferior și un an de clasă a 10-a.

Educația este obligatorie în Danemarca pentru toți cei cu vârste cuprinse între 6-7 ani și 16 ani. Dacă educația se face într-o școală publică, într-o școală privată sau la domiciliu, este o chestiune de alegere individuală, atâta timp cât se respectă standardele acceptate. Educația însăși este obligatorie, nu școala.

Educația de bază (clasele 1-9) este obligatorie în Estonia. Începe cu primul an școlar complet, după ce copiii au împlinit vârsta de 7 ani, și continuă până când elevii au absolvit în mod satisfăcător învățământul de bază sau au împlinit vârsta de 17 ani. Sistemul nu face diferență între învățământul primar și cel secundar – școala de bază este tratată ca o etapă. După terminarea satisfăcătoare a școlii de bază, elevii își pot continua studiile în școlile de învățământ secundar superior (clasele 10-12) sau în instituțiile de învățământ vocaționale fără taxe (Mihkel Lees – Estonian education system 1990-2016: Reform and their impact 2016 (http://4liberty.eu/wp-content/uploads/2016/08/Estonian-Education-System_1990-2016.pdf)).

În Finlanda, educația este considerată drept unul dintre drepturile fundamentale ale tuturor cetățenilor. În consecință, învățământul obligatoriu și dreptul la educație de bază gratuită se aplică tuturor celor care au rezidență permanentă în Finlanda, nu numai cetățenilor finlandezi.

Art. 9 al Legii nr.628/1998, *Basic Education Act 628/1998* - (<https://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/1998/en19980628.pdf>), prevede că durata programelor de învățământ de bază este de 9 ani, iar art.25 precizează că școala obligatorie începe în anul în care copilul împlinește 7 ani și se încheie la încheierea programelor de învățământ de bază sau la 10 ani de la începerea școlarizării obligatorii. Dacă însă, datorită dizabilității sau bolii copilului, obiectivele stabilite pentru educația de bază nu pot fi atinse în 9 ani, învățământul obligatoriu începe cu un an mai devreme decât cel prevăzut și are o durată de 11 ani.

Anul școlar în învățământul de bază începe la 1 august și se încheie la 31 iulie și cuprinde 190 de zile școlare. Cu autorizarea ministerului competent, numărul de zile de școală poate, din motive speciale, să depășească numărul obligatoriu. Cu toate acestea, Ziua Independenței, Epifania și prima zi din mai, care se încadrează într-o zi de lucru diferită de sâmbătă, vor fi deduse din numărul de zile școlare din anul școlar.

Având în vedere faptul că Finlanda are două limbi oficiale, autoritățile publice sunt obligate să asigure nevoile educaționale ale populației vorbitoare de finlandeză și suedeză, în conformitate cu aceleași criterii. Ambele grupuri de limbi au dreptul la educație în propria lor limbă maternă. Normele privind limba de predare sunt stipulate în legislația privind diferitele niveluri de educație. Provincia Lland cu limba de predare exclusiv suedeză are propria legislație educațională.

La fel, membrii populației saami care trăiesc în cele mai nordice părți ale Finlandei sunt un popor indigen și au dreptul de a-și menține și dezvolta propria limbă și cultură. Legea privind Parlamentul saami a intrat în vigoare în 1996, iar Legea privind limba saami în 2003. Aceste acte garantează autonomia culturală a populației saami în ceea ce privește limbajul și cultura lor. Ca o paranteză trebuie să spunem că limba saami (laponă) (Lucia Wald, Elena Slave - Ce limbi se vorbesc pe glob, București, Editura științifică, 1968, p.90-91) face parte din familia limbilor ugro-finice și se vorbește pe țărmul Oceanului Înghețat de Nord, în Norvegia, Suedia, Finlanda și peninsula Kola (Rusia). Aproape toți saami sunt acum bilingvi și mulți nu mai vorbesc limba lor maternă. La sfârșitul secolului al XX-lea existau între 30 000 și 40 000 de saami în Norvegia și aproximativ 20 000 în Suedia, 6 000 în Finlanda și 2 000 în Rusia (<https://www.britannica.com/topic/Sami>).

Ca așezare, potrivit enciclopediei Britannica, Laponia (în limba saami se numește Sápmi, în finlandeză Lapi sau Lappi, în suedeză Lappland) este o regiune din nordul Europei, care se întinde pe nordul Norvegiei, Suediei și Finlandei, precum și în Peninsula Kola din Rusia. Este limitată de Marea Norvegiei la vest, Marea Barents la nord și Marea Albă la est. Laponia, denumirea convențională a regiunii, este derivată din Lapp, numele atribuit de scandinavii poporului saami, care a locuit răzlețit în această regiune timp de câteva mii de ani. Astăzi, populația saami consideră „lapon” un termen care are o conotație peiorativă, de aceea ei numesc regiunea Sápmi și nu Laponia (<https://www.britannica.com/place/Lappland>).

Potrivit art.10 al Legii nr.628/1998 privind învățământul de bază limba saami poate fi limba de predare în învățământul de bază, precum și în învățământul secundar, ca și în învățământul secundar general și vocațional, dar poate fi, de asemenea, predată ca limba maternă sau ca limbă străină. În cele patru municipii situate în zona de domiciliu saami, elevilor care vorbesc limba saami trebuie să li se ofere, în primul rând, o educație de bază în acea limbă, în cazul în care părinții lor aleg acest lucru.

În Franța, Codul educației, Code de l'éducation (<https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006071191>), în art. L111-1 din Capitolul I - Dispoziții generale afirmă că educația este prima prioritate națională. Serviciul public de educație este conceput și organizat în funcție de elevi și studenți. El contribuie la egalitatea de șanse și la combaterea inegalităților sociale și teritoriale în ceea ce privește reușita școlară și educativă. El recunoaște că toți copiii au capacitatea de a învăța și de a progresa și asigură educația incluzivă a tuturor copiilor, fără nicio distincție.

Potrivit art.L111-2, educația școlară promovează dezvoltarea copilului, îi permite să dobândească o cultură, să-l pregătească pentru o viață profesională și să-și exercite responsabilitățile ca om și cetățean. Pentru a promova egalitatea de șanse, dispoziții corespunzătoare ale Codului fac posibil accesul tuturor, în funcție de aptitudinile și nevoile lor specifice, la diferitele tipuri sau niveluri de școlarizare. Statul garantează respectul pentru personalitatea copilului și activitățile educaționale ale familiilor.

Potrivit acestui articol, învățământul în Franța este obligatoriu între vârsta de 6 ani (care corespunde școlii elementare, adică 5 ani) și vârsta de 16 ani (care nu corespunde unei sfârșit de ciclu școlar, adică 5 ani de învățământ secundar: 4 ani la colegiu – învățământ secundar inferior, plus un an la liceu – învățământ secundar superior). Un proiect de lege aflat în atenția Parlamentului prevede scăderea vârstei de la care începe educația obligatorie de la 6 la 3 ani. Astfel, Franța s-ar alătura Ungariei, singura țară din UE care a stabilit deja acest prag. Deja adoptată de către deputați, această măsură urma să intre în vigoare în septembrie 2019, după votul Senatului. (Va urma)

Expert media Florin FĂINIȘI



INFOLEX
POCA/491/126354
www.infolex.snsh.ro



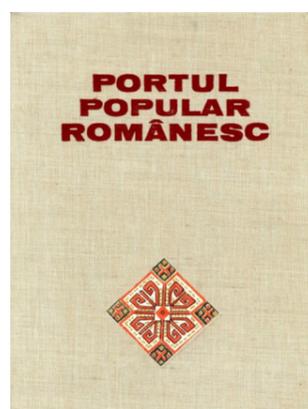
www.poca.ro



Cartea *Portul popular românesc* – o adevărată comoară

• Un document foarte prețios al românilor de pretutindeni

Portul popular românesc
de Alexandrina Enăchescu-Cantemir, Editura
Scrisul românesc, Craiova, 1939
(ediție îngrijită și cuvânt înainte de C. Zeletin)



Portul popular românesc
de Alexandrina Enăchescu-Cantemir, Editura
Meridiane, București, 1971

George V. GRIGORE
Tradițiile, meșteșugurile și obiceiurile au constituit dintotdeauna lada de zestre a poporului nostru. Nici nu se putea altfel, pentru că viața la țară, alături de natură, cheamă la o frenezie a creației personale, dar și colective („viața satului”). Poezia, cântecul și dansul au ocupat un loc central în viața de toate zilele a poporului român. Ele au însoțit țăranul la muncă, l-au înveselit și i-au înviorat petrecerile.

Folclorul românesc are o tradiție milenară, iar forța creatoare a poporului român este încă viguroasă. Tezaurul tradițional este expresia idealurilor lui. Ca parte integrantă a istoriei și civilizației poporului român, portul popular constituie un document viu, care, dăinuind peste veacuri, a transmis generațiilor mesajul unei creații artistice autentice.

Costumul confecționat de țăranca română este legat de viața sa de zi cu zi. El este conceput nu numai ca obiect de uz practic, dar și ca o nevoie de frumos, de materializare a talentului și a iubirii pentru natura în care s-a născut. Păstrarea lui a constituit un semn de protest în calea celor care au exersat oprimarea socială și națională. Împodobirea costumului indică direct sursa de inspirație a țăranicii: frunzele și florile câmpului, păsările, oamenii, animalele. Ea știe să le prezinte în așa fel încât prin liniile cele mai simple redă esențialul cu o mare puritate de expresie.

Cusătura, arta cusutului și a țesutului, reprezintă o îndeletnicire foarte veche. Împodobirea hainelor, a cămășii, a pieselor de la brâu în jos, a sumanelor, se făcea pe teritoriul țării noastre încă din timpul triburilor trace. Anterior, picturile aflate pe vasele ceramice ale culturii Cucuteni sau Vădastra, Gumelnița, Turdaș ne arată că oamenii de atunci foloseau anumite modele, anumite simboluri. Despre broderia la traci vorbește Herodot, care amintește de șubele lor brodate. Incontestabil, arta cusăturilor înflorește odată cu ocuparea Daciei de către romani.

În secolele XV și XVI, cusătura românească și broderia cu fir metalic ia o mare amploare, mai ales la curțile domnești. Renumite sunt cusăturile și broderiile pe veșmintele domnești din timpul lui Ștefan cel Mare și Vasile Lupu. Costumul popular este un prețios document artistic, social și istoric.



Țăran din Ilfov – Muntenia (*Portul popular românesc*, Alexandrina Enăchescu-Cantemir)

Motive populare specifice din Ilfov – Muntenia (*Portul popular românesc*, Alexandrina Enăchescu-Cantemir)



Motive populare specifice din Ilfov – Muntenia (*Portul popular românesc*, Alexandrina Enăchescu-Cantemir)



Țăranca din Ilfov – Muntenia (*Portul popular românesc*, Alexandrina Enăchescu-Cantemir)



Țărănimea noastră este înzestrată din fire cu atâta gust și atâta pricepere încât provoacă admirația străinilor. Pe când bărbatul caută să împodobească cu fel de fel de ornamente crestate sau cioplite case, mobile, unelte de lucru, covoarele și brăiele țesute pe stativ și, îndeosebi, cămășile și ștergarele oferă femeilor familiei prilejul binevenit de a-și manifesta talentul, de a-și arăta gustul, brodându-le cu motive bogate în cele mai vii culori. Putem spune că bunicile și străbunicile noastre, neștiind a scrie ori a citi, au scris totuși, pe pânză, cu mâna bătătorită de muncă, cu acul, drept condei, cu firul de lână ori bumbăcel, drept cerneală, minunate opere de aleasă și neîntrecută artă românească, opere ce ne cinstesc numele în fața lumii întregi, opere ce grăiesc pretutindeni unde se găesc, la noi sau peste hotare, despre geniul neamului nostru.

Multe, foarte multe dintre aceste vechi, bătrânești odoare au fost distruse de vremea ce nu cruță nimic în trecerea ei, multe au suferit transformări și doar foarte puține au ajuns până la noi așa cum au fost la început, nealterate de influențe străine. Tradiția a ținut aprinsă lumina simțirii artistice a străbunilor noștri. Candela tradiției stră-

moștești trebuie ținută veșnic trează. Creațiile noi trebuie să valorifice izvoarele locale sau zonale, să îmbogățească tezaurul artei populare strămoșești, așa cum le-au valorificat generațiile trecute, în năzuințele lor spre tot mai frumos. Respectul tradiției și naivitatea inspirației din natură este tot secretul cusăturilor noastre.

Apariția cărții Alexandrinei Enăchescu-Cantemir, *Portul popular românesc*, la Editura *Scrisul românesc* din Craiova, în anul 1939, o ediție îngrijită și cu un „cuvânt înainte” de C. Zeletin, avea să aducă lumină într-o zonă oarecum cenușie. Prin paginile sale colorate, dar și create după studii atente și cercetări pertinente, această carte – album aduce din negura timpului splendoarea costumelor populare românești. De aceea, exemplarele s-au epuizat rapid, iar necesitatea de o avea și a o da mai departe a condus la retipărirea ei. Așa că, volumul – album *Portul popular românesc* de Alexandrina Enăchescu-Cantemir reapare la prestigioasa editură *Meridiane* din București, în anul 1971, în română, dar și în versiunile engleză, franceză, germană și rusă. Astfel se completa un capitol important al istoriei noastre, acordându-se importanța necesară acestei cărți de căpătâi, acestei bijuterii editoriale.

Amintind pe autoarea Alexandrina Enăchescu-Cantemir, folclorista care a iubit adânc România și pe români, voi cita și pe ing. Erich Kolbenheyer, autorul albumului *Motive ale industriei casnice de broderii din Bucovina* tipărit la Viena în anul 1912: *Din dorința de a păstra comoara aceasta și de a o face accesibilă tuturor, iar pe de altă parte dorind de a scăpa de pericolul uitării și a pierzaniei și de a salva, cât se mai poate salva, am întreprins această operă. Acestea sunt cuvintele unui austriac, care a trăit și a muncit ca director al unei școli de pe meleagurile noastre, a cunoscut țăranul român și i-a apreciat arta în așa măsură încât s-a simțit obligat să o încredințe hârtiei pentru a rămâne cât de cât în amintirea urmașilor.*

Trebuie menționată aici și reușita de a declara ziua de 24 iunie, ca *Ziua universală a iei*, cămașa tradițională românească. Portul național e ca o uniformă după care ni se cunoaște neamul, e un steag al națiunii române. Portul nostru e cel mai artistic și cel mai distins dintre toate porturile populare și trebuie să fim mândri de această zestre milenară.

Surse: etnobiobiblioteca.blogspot.com;
vdocuments.net